

Liselotte Hillestrøm

En værdifuld skat

Der var engang, hvor et skolebibliotek bare bestod af bøger. Dem kunne børnene så sætte sig og læse stille og roligt i. En bibliotekar eller lærer holdt opsyn og sørgede for, at alt gik ordentligt for sig.

Man kunne også låne bøger med hjem og læse der, men først skulle de behørigt stemples af den voksne, så man var sikker på, at de kom tilbage og til tiden – bøger var værdifulde, men ofte slet ikke skrevet for børn.

Som tiden gik, blev der skrevet flere og flere egentlige børnebøger, indholdet blev tidssvarende, og også andre medier kom i spil. Skolebiblioteket forandrede sig fra "læsesal" til et sted, der udover fortsat at tilbyde læseoplevelser blev skolens center for undervisning.

Det handler stadig om bøger

Nye funktioner kom til, der blev klippet og klistret og kopieret og brugt computer og alt mulig andet, det handlede om at give rum for uddannelse, om at stimulere læring og opøve færdigheder.

Læsning blev noget, der kunne ske på mange måder, uanset hvor stærk den enkelte lige var til at afkode teksten; e-bøger, i-bøger, lydbøger, podcast, apps, lydfortællinger, SMS-noveller m.v.

Men hvad blev der af bøgerne – de gode gammeldags bøger, trykt på papir, som man kunne bladre i, fordybe sig i, finde trøst i og drømme sig væk i? De er der stadig, i hvert fald på de fleste skoler. Heldigvis! Og de bliver af højere og højere kvalitet.

For skolebibliotekerne, der nu er pædagogiske læringscentre, er læsning og litteratur stadig den vigtigste opgave. Bøger kan stadig læses der – på stole, i sofaer, på gulvet eller hvor som helst, og bøgerne kan også stadig lånes med hjem og læses der.

Det er ikke altid, der er en voksen til stede, men det gør ikke så meget, for nutidens børn kan klare sig selv; de roder i kasserne, drages af de udstillede bøger med forsiden udad og bipper selv ud. Eller kan de?

Den voksne tilstedeværelse er fortsat vigtig. Ikke som "opsynsmand", men som formidler. Det er, som det altid har været: Det gælder om at finde den rigtige bog til det rigtige barn på det rigtige tidspunkt. Ganske enkelt.

En alsidig og mangfoldig størrelse

Der er heldigvis også stadig stor interesse blandt de voksne formidlere for at løse netop dén opgave. Det ser vi blandt andet på vores konferencer om *Litteraturens ansigter*, der afholdes hvert år både øst og vest for Storebælt med stadig stigende deltagertal.

På konferencerne flokkes de fremmødte om forlagenes stande med udstillede bøger i alle genrer for alle aldre. Der bladres, kigges billeder og drøftes litteratur, for nutidens børnelitteratur er en alsidig og mangfoldig størrelse.

Litteraturen åbner for andre verdener, den kan underholde og inspirere, men den kan også vise veje ud af håbløshed, indgyde mod, tilbyde fred og give stof til eftertanke.

Litteraturen er en værdifuld skat, et overflødhedshorn af ord og billeder. Samtidig er litteraturen et væsentligt element i den almene dannelse – og det er på bibliotekerne og de pædagogiske læringscentre, børnene skal kunne finde de skatte, der beriger netop dem. Det skal vi værne om.

Som børnelitteraturen er nutidens pædagogiske læringscenter en mangfoldighed af tilbud, en sprudlende palet af inspiration og muligheder, skolens bankende hjerte, både for uddannelse, men så sandelig også og ikke mindst for dannelse.

Dannelse er et vigtigt fundament i vores samfund. Et fundament for at tage ansvar og for at yde sit bidrag i dagens Danmark.

Dette leder mig frem til at minde om vigtigheden af at gøre brug af sin demokratiske ret til møde op og afgive sin stemme den 21. november, så vi kan få valgt nogle gode kommunale politikere, der vil arbejde for børns møde med litteratur og kultur, for børns dannelse og uddannelse – vort demokrati er også en værdifuld skat, vi skal værne om.